

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 12-10-14

Col·lecta:	117,36
Caixetes ciris	63,97
Caixetes:	12,67
Caixetes Càritas:	23,10
Menjador	155,00

Lectures diumenge 30 / 26 d'octubre
Ex .22, 20 -26. **Salm** 18 (17) 2-3. 47.
51 · **1Te** 1, 5c-10. · **Mat** 22, 34-40

ENTERRAMENT

La setmana passada vam acompanyar amb la pregària a la família de Manolo Pérez Ramiro, 53 anys.

BATEIG

Aquest cap de setmana, el dissabte bategem a Adrià Jiménez Arévalo, i el diumenge a les 11 a ne'n Roc Flores.

DOMUND

«La diada del Domund truca de nou a la porta com cada any, per recordar-nos de «ser missioners».

El lema d'aquest any és «Reneix l'alegria». Paraules que ens recorden el document del Papa Francesc: «De la mateixa manera que Jesucrist sempre neix també reneix l'alegria».

GRUP CELEBRACIONS,

Divendres a 24 a les 9 es reuneix el Grup de Celebracions.

AULA INFORMÀTICA

Inscripcions a les classes d'informàtica, tots els dilluns de 8-9 del vespre

CARITAS

Acollida

Ens trobareu cada dimarts, de 7-8 i cada dijous de 2/4 de 7 a 2/4 de 8.

Classes català

Inscripcions a les classes de català, cada dijous de 4-6 de la tarda.

Assemblea Càritas Poblenuou

Càritas Poblenuou fa la seva assemblea anual el dijous dia 23, a 2/4 de 9 del vespre

C.E. ANEM A CAMINAR

Dissabte, dia 25, sortida per fer l'olla de Núria.

RACÓ DE PREGÀRIA

Divendres,
dia 24 d'octubre

2/4 de 9 del vespre

CRISI RELIGIOSA

«Crisis religiosa», «descristianització», «abandonament de la pràctica religiosa».... No estarà Déu preparant el camí que faci possible el naixement d'una Església més fidel al projecte del Regne de Déu? No és necessària aquesta crisi per què neixi una Església menys poderosa però més evangèlica, menys nombrosa però més entregada a fer un món més humà? No vindran noves generacions més fidels a Déu?

José Antonio Pagola

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

19 d'octubre del 2014 Núm. 558

Diumenge 29 de durant l'any A.

Al Cèsar el que és del Cèsar

“Doneu al Cèsar el que és el Cèsar i a Déu el que és de Déu”. I... el més gran bé i do de Déu som cada u de nosaltres, cada ser humà d'aquí o d'allà, de prop o de lluny.

Acabem una setmana on al llarg de tota la geografia s'han realitzat diferents actes de cara a seguir mobilitzant-nos per actuar a favor de tants homes i dones que viuen en situació de pobresa en el nostre món, és quelcom que a nosaltres no ens pot deixar indiferents i ens ha de portar a actuar i posicionar-nos a favor dels més necessitats, tal com va fer Jesús de Natzaret.

Entenguem la pobresa com una breu violació dels drets humans. Les greus i desproporcionades retallades en Cooperació Internacional perjudiquen pel bon fi dels drets essencials de milions de persones en el món. De la mateixa manera, a Espanya, les retallades també afecten als drets fonamentals de les persones com és la vivenda, la salut, el treball i l'alimentació. Potser a tu també t'afecten.

No oblidem que la Terra té capacitat per alimentar a 12.000 milions de persones, per el qual eradicar la pobresa i la fam és possible. Es tracta de canviar la mentalitat.

“Les necessitats dels pobres prenen prioritat sobre els desigs dels rics”(Joan Pau II)

“La interdependència ha de convertir-se en solidaritat, fundada en el principi de que els béns de la creació estan destinats a tots....”(SRS39)

P.R.

17 d'octubre
DIA MUNDIAL
PER L'ERADICACIÓ
DE LA POBRESA

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre d'Isaïes Is 45:1, 4-6

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats, perquè no trobi tancades les portes. El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes. Jo sóc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis, t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo sóc el Senyor. No n'hi ha d'altre»

Salm responsorial 96 (95)

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor arreu de la terra.
Conteu a les nacions la seva glòria,
conteu a tots els pobles els seus prodigis.

El Senyor és gran, és digne d'ésser lloat,
és més temible que tots els déus;
perquè els déus dels pobles són no-res,
però el Senyor ha fet el cel.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles,
doneu al Senyor honor i majestat,
tributeu al Senyor l'honor del seu nom.
Entreu als seus atris, portant-li ofrenes.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat.
Que tremoli davant d'ell tota la terra.
Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!».
Sentència amb raó les causes dels pobles.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 1Te 1, 1-5b

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau. Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats, Germans, estimats de Déu: sabem cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt 22:15-21

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-

nos, doncs, què penseu d'això? És lícit o no de pagar tribut al Cèsar?». Jesús, que s'havia adonat de la seva malícia els respongué: «Hipòcrites, per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut». Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà «De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?». Li diuen: «Del Cèsar». Jesús els respon: «Doncs, torneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu».

Salmo responsorial 96 (95)

Cantad al Señor un cántico nuevo,
cantad al Señor, toda la tierra.
Contad a los pueblos su gloria,
sus maravillas a todas las naciones.

Porque es grande el Señor,
y muy digno de alabanza,
más temible que todos los dioses.
Pues los dioses de los gentiles son apariencia,
mientras que el Señor ha hecho el cielo.

Papolatria

El Sant pare FRANCESC ha dit i repetit que no havíem de mirar tant cap a dintre de l'església (la nostra moral, els nostres sacraments, la nostra jerarquia...) sinó cap a fora (els pobres, les guerres, la gent que busca i no troba...).

Aquest missatge sembla que hagi quedat ocult perquè la gent, els capellans i els bisbes miren cap a ell, cerquen de fer-se la foto amb ell i citen el que ha escrit o dit. Al contrari del que ha estat predicant demanant-nos que l'església miri cap a fora.

El nostre poble i la nostra pobra església va al darrere de figures mediàtiques que surtin als diaris oblidant el que el mateix Jesús feia i deia, quan es va amagar a la muntanya mentre el buscaven per proclamar-lo rei (Jn 6,14-15), o quan els deixebles

Familias de los pueblos, aclamad al Señor,
aclamad la gloria y el poder del Señor,
aclamad la gloria del nombre del Señor,
entrad en sus atrios trayéndole ofrendas.

Postraos ante el Señor en el atrio sagrado,
tiemble en su presencia la tierra toda;
decid a los pueblos: «El Señor es rey,
él gobierna a los pueblos rectamente.»

cofois de la fama que anava agafant anaven darrere d'ell. Diu l'Evangelista que Simó i els seus companys es posaren a buscar-lo. Quan el van trobar li digueren: «Tothom et busca.» Ell els diu: «Anem a altres llocs, als pobles veïns, a predicar-hi, que per això he vingut.» I anà per tot Galilea, predicant a les seves sinagogues i traient els dimonis (Mc 1,36-39). Sembla que els cristians, entusiasmats pel canvi que suposa el nou Sant Pare Francesc, oblidem que el centre del que fem està en el Crist, present en les nostres comunitats, i que l'Esperit és el que cohesionava tot el nostre cos místic (que som tots) i no pas el sant Pare. Aquest, el papa, ens coordina però ni és el centre dels cristians ni tampoc no ens cohesionava.

(Conitnuarà - Josep Escós)